

Ne uznemiravati druge i čuvati jezik pokazatelj je imana (Meka)

Hatib: dr. Usama ibn Abdullah Hajjat

7. džumadel-uhra 1447. po Hidžri / 28. novembar 2025.

Hvala Allahu, Koji je za najbolji narod odabrao najbolju vjeru. Hvalim Njega, Vladara Jedinog, Pravednog Sudiju, i svjedočim da nema boga osim Allaha, Jedinog, Koji nema sudruga, On je Svoje robove podstakao da idu putem dobročinstva, i svjedočim da je naš prvak i naš vjerovjesnik Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, Allahov rob i Njegov poslanik, koji je zabranio nanošenje štete drugima upotrebom laži i klevete. Gospodaru naš, smiluj se, blagoslovi i spasi Svoga roba i poslanika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, njegovu porodicu, njegove ashabe i sve one koji ih slijede u dobročinstvu.

Bojte se Allaha, o ljudi, jer Uzvišeni kaže: "I bojte se Dana kada ćete se svi Allahu vratiti, kada će se svakome ono što je zaslužio isplatiti– nikome krivo neće učinjeno biti" (El-Bekara, 281). Čuvajte se onoga što izaziva Njegovu srdžbu, vraćajte se Njemu i oslonite se na Njega, imat ćete lijep ishod na ovom i na onom svijetu.

O muslimani, hodanje tragovima naših dobrih prethodnika i najboljih generacija ovog ummeta najispravniji je put do postizanja Allahovog zadovoljstva i ulaska u Kuću počasti, prag uz prag Njegovih prijatelja i odabranih stvorenja. Uzvišeni je uputio Svoga odabranog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, da slijedi puteve Svojih prethodnika, Allahovih poslanika i vjerovjesnika, i da se ugleda na njih u slijedenju istine, jasnih dokaza i upute, koje im je On pokazao i darovao, pa je rekao: "Njih je Allah uputio, zato slijedi njihov Pravi put" (El-En'am, 90).

Jedno od najljepših obilježja odabranih ljudi, među vjernicima, jeste njihova potpuna briga i želja da slijede put dobročinstva u svim njegovim aspektima i njihova opreznost da ne padnu u provaliju nanošenja štete vjernicima i vjericama, bilo koje vrste i u bilo kojem obliku. Njihov vodič i motiv u svemu tome je uzvišeni bonton i

plemeniti moral, kojima ih je njihov Uzvišeni Gospodar naučio, pojasnivši im da je prava veza među vjernicima ona koja je utemeljena na vjeri; a o čemu Uzvišeni kaže: “Vjernici su samo braća” (El-Hudžurat, 10).

Bratstvo znači žrtvovati ugodnost i udobnost i sve što je duši drago radi ispunjenja potrebe muslimana, revno se truditi da se od njega otkloni nevolja, pomoći mu u rješavanju njegovih potreba i pomoći mu kada mu je pomoć potrebna.

Bratstvo, također, znači milosrđe, međusobnu ljubav i saosjećanje te ispunjavanje prava; kao što se navodi u hadisu koji su zabilježili Buhari i Muslim od Abdullaha ibn Omera, radijallahu anhuma, da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: “Musliman je brat muslimanu; ne čini mu nepravdu i ne ostavlja ga nezaštićenim. Ko se bude brinuo o potrebi svoga brata, Allah će se brinuti o njegovoj potrebi. Ko od muslimana otkloni neku nevolju, Allah će, zbog toga, od njega otkloniti neku nevolju na Sudnjem danu; a ko sakrije sramotu muslimana, Allah će sakriti njegovu sramotu na Sudnjem danu.”

Bratstvo je i sustezanje od nanošenja bilo kakve štete i uznemiravnja: pravi musliman je onaj koji je upotpunio svoj islam time što su ljudi sigurni od njegovog jezika i ruku; kao što se navodi u hadisu koji je zabilježio Buhari, da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: “Musliman je onaj od čijeg su jezika i ruku sigurni drugi muslimani, a muhadžir je onaj koji ostavi ono što je Allah zabranio.”

Ako su načini nanošenja štete jezikom i rukom mnogobrojni i različiti, gotovo da se ne mogu prebrojati, onda je, svakako, jedan od najružnijih načina nanošenja štete onaj u kojem su ujedinjeni jezik i ruke: kada neko opisuje vjernika lošim osobinama koje on nema, govoreći to jezikom i bilježeći rukom, kako bi šteta bila veća i teže otklonjiva. Zato je potvrđena jasna prijetnja i oštro upozorenje za onoga ko uvrijedi vjernika, govoreći o njemu ono što nije istina. U hadisu koji bilježe Ahmed i Ebu Davud od Abdullaha ibn Omera navodi se da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: “Ko kaže za vjernika ono što nije istina, bit će zatvoren u ‘redgatul-habâl’, sve dok ‘ne izađe’ iz onoga što je rekao.”

“Redgatul-habâl” je iscjedak stanovnika Džehennema, a izlazak iz onoga što je rekao postiže se iskrenim pokajanjem i time što će zatražiti oprost od onoga koga je oklevetao. Ova kazna propisana je kako bi se spojile dvije kazne: prženje u vatri i patnja od iscjetka njenih stanovnika, Allah nas od toga sve sačuvao.

O vjernici, jedan od najvećih uzroka nanošenja štete, i koji tome vodi, jeste upornost u raspravi. Stoga je “žestoki protivnik” najomraženiji čovjek Allahu, kao što se navodi u vjerodostojnom hadisu. Strogo je upozoren onaj ko se prepire oko neistine, a svjestan je toga. Naime, u hadisu koji bilježe Ahmed i Ebu Davud od Abdullaha b. Omera, radijallahu anhum, navodi se da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: “Ko se prepire oko neistine, a zna da je neistina, neprestano će biti pod Allahovom srdžbom dok to ne ostavi.”

Onaj kome je upućena uvreda ili psovka, ne smije na to uzvratiti sličnim postupkom, iz pokornosti Allahu i iz straha da ne učini ono što nije lijepo niti priliči vjerniku. Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: “Vjernik nikoga ne kleveće, ne proklinje, i ne govori bestidne riječi.” Kako su rekli neki naši dobri prethodnici: “Ne postoji bolja kazna za onoga ko se prema tebi ogriješio od toga da budeš pokoran Allahu u svom odnosu prema njemu.”

Onaj ko ne uzvraća na uvredu uvredom i ko ne otklanja nepravdu drugom nepravdom, zaslužuje Allahovu zaštitu i pomoć. Uzvišeni Allah kaže: “Allah doista štiti vjernike, Allah sigurno ne voli nijednog izdajnika, nezahvalnika.” (El-Hadždž, 38)

Zato se bojte Allaha i slijedite puteve odabranih Allahovih robova u slijedenju puta dobročinstva, i klonite se puteva nanošenja štete u svim njegovim oblicima, pa ćete biti među onima koji su uspjeli, u džennetskim blagodatima.

O vjernici, u riječima Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, u hadisu koji su zabilježili Buhari i Muslim od Ebu Hurejre, radijallahu anhu: “Ko vjeruje u Allaha i u Sudnji dan, neka govori dobro ili neka šuti”, nalazi se temelji za uspostavu zdravog društva i temelji sretnog života.

Lijepa riječ i prijatna besjeda plemenita su svojstva kojima je Allah zadužio sve Svoje robove, kao što kaže Uzvišeni: “i govorite ljudima lijepe riječi” (El-Bekara, 83). Ugodan i lijep govor prikladan je i prema prijateljima i prema neprijateljima, i on daje svoje slatke plodove kod svih njih. Što se tiče prijatelja, on čuva njihovu ljubav, održava njihovo prijateljstvo i sprečava šejtanovo lukavstvo da oslabi njihove veze i naruši međusobne odnose: “Reci robovima Mojim da govore samo lijepe riječi, jer bi šejtan mogao posijati neprijateljstvo među njima” (El-Isra, 53). A što se tiče lijepog govora prema neprijateljima, on ili gasi njihovu neprijateljsku raspravu i pridobija njihovu naklonost, ili pak umanjuje njihovu mržnju i otklanja njihove spletke: “Dobro i zlo nisu isto! Zlo dobrim uzvrati, pa će ti dušmanin tvoj odjednom prisni prijatelj postati” (Fussilet, 34).

Lijepa riječ je put koji vodi postizanju Allahovog zadovoljstva i vječnog užitka. To najbolje izražavaju riječi Poslanika pravog puta, sallallahu alejhi ve sellem: “Nema ničega što je teže na vagi vjernika na Sudnjem danu od lijepog morala, a Allah prezire onoga ko je vulgaran i bestidan.” (Ebu Davud i Tirmizi sa ispravnim lancem prenosilaca)

Zato, bojte Allaha i stalno se sjećajte da je Allah naredio da donosite salavat i selam na donositelja radosnih vijesti i opomene i svjetiljku koja sija, pa je objavio: “Allah i meleki Njegovi blagosilju Vjerovjesnika. O vjernici, blagosiljajte ga i vi i šalžite mu pozdrav!” (El-Ahzab, 56)

Allah podario blagoslov meni i vama u časnom Kur'anu, i okoristio mene i vas njegovim ajetima i mudrom opomenom. Rekoh ovo i od Allaha Uzvišenog tražim oprost za sebe, vas i sve muslimane od svakog grijeha, a tražite i vi, On mnogo prašta i milostiv je.

